

مهم پناهیان در تجمع عزاداران عاشورای حسینی مقابله لانه جاسوسی

پناهیان: به دولتمردان عرض می‌کنم: ابا عبدالله(ع) با عمر سعد از موضع «قدرت» گفتگو کرد/ آیا قیام امام حسین(ع) یک قیام غیر عقلانی و احساساتی بود؟!

پناهیان: باید به وزیر امور خارجه و تیم مذاکره کننده ما حقوق مضاعفی داده شود، چون با وحشی‌ها در حال گفتگو هستند. اگر مذاکره کنندگان ما با آدم‌ها مواجه بودند به این حقوق مضاعف نیاز نبود. وقتی دولت، کسی را به یک منطقه بدآب و هوا مأمور می‌کند یا به یک کار دشوار مأمور می‌کند، باید به او حقوق مضاعف بدهد. ما در همین روز اعلام می‌کنیم: به مذاکره کنندگانی که نمایندگان این سرزمین قدرتمند و عزتمند هستند، باید حقوق مضاعف پرداخت شود، به دلیل اینکه اینها دارند با وحشی‌های دنیا مذاکره می‌کنند. اگر این وحشی‌های دنیا به سر عقل نیایند، ما حتماً همه آنها را به دست خود و سربازانی که در منطقه داریم، نابود خواهیم کرد...

آیا عاشورا مظہر عشق بدون عقل است که بعضی‌ها یاوه‌سرایی کنند و بگویند: «بعد از عاشورا، بقیه امامان ما با محاسبات عقلی رفتار کردند!» یعنی حسین(ع) با محاسبات عقلی رفتار نکرد!.... وقتی سکینه دردانه صدا زد: «می‌شود قبل از رفتن به میدان، ما را به حرم جدمان برگردانی و بعد به میدان بروی؟»، امام حسین(ع) در پاسخ دخترش نفرمود که «من عاشق خدا هستم، و من می‌خواهم در این راه به شهادت برسم»، بلکه یک پاسخ عقلانی و منطقی به دخترش داد.

حجت الاسلام و المسلمين علیرضا پناهیان ظهر امروز در تجمع عزاداری حسینی در مقابل لانه جاسوسی سابق که در اعتراض به شمر و بیزید زمان و با شعار مرگ بر آمریکا و مرگ بر اسرائیل برگزار شده بود، سخنرانی کرد. در ادامه متن کامل این سخنرانی را می‌خوانید:

الف) عاشورای امسال ما از هر سال دیگری استکبارستیزانه‌تر است

این انقلاب با ابا عبدالله الحسین(ع) شکل گرفت و به اوج رسید / مردم هشیار ما هیچ وقت «حسین زمان» و «بیزید زمان» را فراموش نمی‌کند

این انقلاب با تظاهرات عاشورا و تاسوعای سال ۵۷ ضربه نهایی را بر پیکر استبداد و استعمار زد. این انقلاب با ابا عبدالله الحسین(ع) شکل گرفت و به اوج رسید. ما آن زمان نوجوان بودیم و یادمان هست که وقتی در نوحه‌ها و دسته‌های عزاداری «مرگ بر بیزید و شمر و عمر سعد» می‌گفتند همه با الحان و همه با تعابیری بود که معلوم بود مردم، بیزید زمان خود را شناخته‌اند. کم کم طاغوتی‌ها می‌آمدند و جلوی دسته‌های عزاداری را می‌گرفتند، جلوی ذاکران و روضه‌خوان‌ها را می‌گرفتند و می‌گفتند: «شما طوری مرگ بر بیزید می‌گویید، طوری زنده باد حسین، می‌گویید که منظورتان کاملاً معلوم است! معلوم است که دنبال حسین زمان تان حضرت روح الله هستید و دنبال مرگ بیزید زمان یعنی طاغوت هستید.»

این مردم، مردم هشیاری هستند که در محضر ابا عبدالله الحسین(ع) هیچ وقت حسین زمان و بیزید زمان را فراموش نمی‌کنند. چطور بعد از این همه سال و این همه پیشرفت، بعضی‌ها انتظار دارند مردم ۱۳ آبان را به خاطر عاشورا فراموش کنند؟ **عاشورای امسال ما از همه سال‌های دیگر استکبارستیزانه‌تر است و امسال استکبارستیزی ما، از همه سال‌هایی که پشت سر گذاشته‌ایم عاشورایی تر است.**

حتی اگر عاشورای امسال مصادف با ۱۳ آبان نبود، باید در نوحه‌های مان «مرگ بر آمریکا» می‌گفتیم دوستان اهل‌بیت(ع)، مریدان ابا عبدالله الحسین(ع)، امروز عاشورایی است که اگر ۱۳ آبان هم نبود ما در نوحه‌های مان باید «مرگ بر آمریکا» و «مرگ بر استکبار» می‌گفتیم. چون استکبار خبیث فهمیده است که باید جلوی ما را به شیوهٔ یزید و شمر بگیرد. دانسته است که باید همان‌طور که حسین فاطمه(ع) را محاصره کردند و سر از بدن جدا کردند و اهل‌بیتش را به اسارت برداشتند، به همان شیوهٔ بیاید و مؤمنین منطقه اعم از شیعه و سنی را سر از بدن جدا کند تا شاید بتواند این مقاومت را کنترل کند. ولی دیگر ما ۷۲ تن نیستیم، ما ۷۲ میلیون هم نیستیم، ما و سایر حسینی‌هایی که در این منطقه اهل مقاومت هستند، بسیار بیش از این هستیم. ما امسال در عاشورا چطور مرگ بر استکبار را فراموش کنیم؟ در حالی که این‌همه در راه محبت ابا عبدالله الحسین(ع) سرها از بدن‌ها جدا شده است. هزاران کودک فقط به دلیل اینکه عشقی به ابا عبدالله الحسین(ع) در دل دارند توسط تروریست‌های خون‌آشام که ایدای دست مستکبران و ظالمان هستند، سر از بدن‌شان جدا شده است.

امروز عاشورای ما علنی شده است / امروز اهل سنت هم آمده‌اند و از کربلا محافظت می‌کنند

ما امروز هنگام «یا حسین» گفتن استکبار را فراموش کنیم؟ امروز اگر ۱۳ آبان هم نبود در عاشورای ما استکبارستیزی موج می‌زد. امروز دیگر عاشورای ما علنی شده است؛ در میان جوانان جهان اسلام و حتی جوانان غیرمسلمان. مانند آن مسیحی‌ای که در سوریه در مقابل تروریست‌ها ایستاده است و از حرم حضرت زینب(س) دفاع می‌کند و می‌گوید: من به این بانوی دو عالم، خواهر حسین(ع) ارادت دارم. حتی اهل سنت آمده‌اند و دارند با اسلحه از کربلا محافظت می‌کنند و می‌گویند: حسین(ع) پسر پیغمبر ماست. ما اگر در عاشورا بودیم از حسین(ع) طرفداری می‌کردیم. اهل سنت هم در مقابل تروریست‌ها ایستاده‌اند.

بینید این بدخت‌ها، این استکبار جهانی که در حال اضمحلال و نابودی است به چه فلاکتی کشیده شده است؛ از تروریست‌هایی حمایت می‌کند که امروز خودش هم دیگر رویش نمی‌شود به صورت علنی از آنها حمایت کند. لذا پنهانی حمایت می‌کند، و رذیلانه و منافقانه جنایت می‌کنند. خدایا به حق ابا عبدالله الحسین(ع) و به حق مظلومیت ابا عبدالله الحسین(ع) الساعه همهٔ مظلومان جهان را از شرّ استکبار و در رأس آن، دولت خبیث آمریکا و دولتمردان نامرد آمریکا، خلاصی عنایت بفرما.

ب) به دولتمردان عرض می‌کنم: ابا عبدالله(ع) با عمر سعد از موضع قدرت گفتگو کرد

به دولتمردان خودمان عرض می‌کنم: ابا عبدالله(ع) وقتی با عمر سعد گفتگو کرد از موضع قدرت و عزت گفتگو کرد

امروز ما استکبار را فراموش کنیم؟! در حالی که امسال بیش از هر سال دیگری، وضعیت را برای ما عاشورایی‌تر کرده‌اند. بنده به عنوان یک خادم کوچک مكتب ابا عبدالله الحسین(ع) به دولتمردان خودمان عرض می‌کنم: ابا عبدالله(ع) وقتی با عمر سعد گفتگو می‌کرد، از موضع قدرت و عزت با او گفتگو کرد، فرمود: عمر سعد! چرا خودت را بیچاره می‌کنی؟ تو حتی باید بیایی به ما یاری کنی. در چهرهٔ حسین(ع) هیچ انکساری در مقابل عمر سعد نشان داده نشد. در حالی که عمر سعد ۳۰ هزار لشکر آورده بود ولی ابا عبدالله الحسین(ع) تنها چند نفر سرباز داشت؛ من جمله علی اصغر و قاسم بن الحسن(ع). اما حسین(ع) باقدرت سخن می‌گفت. (**فَقَالَ لَهُ الْحُسَيْنُ عَ وَيَكَّا يَا ابْنَ سَعْدٍ أَ مَا تَتَّقِيَ اللَّهُ الَّذِي**)

إِلَيْهِ مَعَادُكَ أَتُقَاتِنِي وَ أَنَا أَئْنُ مَنْ عَلِمْتَ دَرْهُولَاءِ الْقَوْمَ وَ كُنْ مَعِي فَإِنَّهُ أَقْرَبُ لَكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فَقَالَ عُمَرُ بْنُ سَعْدٍ أَخَافُ أَنْ يُهْدَمَ دَارِي فَقَالَ الْحُسَيْنُ عَ أَنَا أَبْيَهَا لَكَ فَقَالَ أَخَافُ أَنْ تُؤْخَذَ ضَيْعَتِي فَقَالَ الْحُسَيْنُ عَ أَنَا أُخِلُّ عَلَيْكَ خَيْرًا مِنْهَا مِنْ مَالِي بِالْحِجَاز...؛ بحار/٤٤/٣٨٨

مبادا دولتمردان ما با یک دولت ضعیف و خبیث مثل آمریکا، ضعیف برخورد کنند

امروز استکبار در حال اضمحلال است، ممبادا دولتمردان ما با یک دولت ضعیف و زیون و خبیث مثل آمریکا، ضعیف برخورد کنند. شما وظیفه عاشورایی تان است که از ابا عبدالله الحسین(ع) یاد بگیرد و با دشمنی که در حال مرگ است، محکم سخن بگویید. حتی در روابط دیبلوماسی با آمریکا، با این موجودات نجس که خون شهیدان منطقه از دندان‌های خونخوار اینها می‌چکد، دست ندهید و به آنها بگویید: «ما حتی اگر با حامیان تروریست‌های آدمخوار، گفتگو کنیم، اما حاضر نیستیم با آنها کنار بیاییم» و الا ننگ ابدی در تاریخ بر پیشانی هر کسی که نسبت به یزیدیان زمان با مدارا سخن بگوید، خواهد نشست.

باید به تیم مذاکره کننده ما حقوق مضاعف داده شود، چون دارند با وحشی‌های دنیا مذاکره می‌کنند

باید به وزیر امور خارجه و تیم مذاکره کننده ما حقوق مضاعفی داده شود، چون با وحشی‌ها در حال گفتگو هستند. اگر مذاکره کنندگان ما با آدم‌ها مواجه بودند به این حقوق مضاعف نیاز نبود. وقتی دولت، کسی را به یک منطقه بدآب و هوا مأمور می‌کند یا به یک کار دشوار مأمور می‌کند، باید به او حقوق مضاعف بدهد. ما در همین روز اعلام می‌کنیم: به مذاکره کنندگانی که نمایندگان این سرزمین قدر تمدن و عزتمند هستند، باید حقوق مضاعف پرداخت شود، به دلیل اینکه اینها دارند با وحشی‌های دنیا مذاکره می‌کنند.

این گفتگوها با نمایندگان صهیونیسم بین الملل، آخرین اتمام حجت است / ایران اسلامی تا انتقام خون تک تک مظلومان منطقه را نگیرد، از پای نخواهد نشست

اگر این وحشی‌های دنیا به سر عقل نیایند، ما حتماً همه آنها را به دست خود و سربازانی که در منطقه داریم، نابود خواهیم کرد. آمریکایی‌های خبیث، فکر نکنند که می‌توانند از این گفتگوها برای خودشان قبا و ردا و آبرویی تهییه کنند. مظلومان منطقه بدانند، این گفتگوی ما با دولتمردان خبیث آمریکا، با نمایندگان صهیونیسم بین الملل، آخرین اتمام حجت است و بالفضل‌ها، غلمدارها، علی اکبرها در حد و شأن شیعیان ابا عبدالله الحسین(ع) و مریدان پیغمبر اکرم(ص) منتظر فرمان عاشورایی هستند، تا همه آنان را به نابودی بسپارند. مظلومان منطقه بدانند؛ ایران اسلامی تا انتقام خون تک تک مظلومان منطقه را نگیرد، از پای نخواهد نشست.

سخن دردمدانه و سوگمندانه و قهرمانانه و عزتمندانه من، امروز در میان جمع عزاداران ابا عبدالله الحسین(ع) با مردم منطقه است. مردمانی که دیده‌اند فرزندان شان چگونه به دست تروریست‌ها قتل عام شده‌اند. مردمانی که فریب نیرنگ‌های استکبار را نمی‌خورند. ایران اسلامی به همان دلیلی که حسین(ع) را فراموش نکرده است، هیچ‌یک از شما مظلومان را فراموش نخواهد کرد. ایران اسلامی به همان دلیل که عزادار ابا عبدالله الحسین(ع) است و بعد از ۱۴۰۰ سال پرشورتر از قبل، به دنبال انتقام خون حسین(ع) است و انتقام خون حسین(ع) را چیزی جز ریشه‌کن کردن ظلم در عالم نمی‌داند، شما را فراموش نخواهد کرد.

این گفتگویی که بین نمایندگان ما و دوّل استکباری و دولتمردان خون‌آشام اتفاق افتاده است، برای نجات عالم است و فرجام این گفتگوها چیزی جز رسوایی بیشتر استکبار جهانی نخواهد بود. و ما مثل همیشه در کنار مظلومان عالم و مظلومان منطقه، می‌دانیم که این گفتگوها در سرنگون کردن استکبار هیچ نقشی ندارد و در نهایت جهاد عزتمندانه، غریبانه، مظلومان و مستقلانه مردم منطقه است که استکبار جهانی را نابود خواهد کرد.

دولتمردان ما از غیرت عباس(ع) فاصله نگیرند تا نامی از آنها در تاریخ بماند

دولتمردان ما بالفضل العباس(ع) را فراموش نکنند. مردم سرزمین ماء زرتشتی‌ها، مسیحی‌ها، آشوری‌ها همه مرید بالفضل العباس(ع) هستند. وقتی می‌خواهند نذری بدنهند می‌گویند: روز تاسوعا برای قمر بنی‌هاشم(ع) غیرتمند کربلا، نذری می‌دهیم. وقتی شمر در روز تاسوعا برای بالفضل العباس(ع) امان‌نامه آورد، عباس بن علی(ع) اول نمی‌خواست با شمر مواجه شود، ولی او مدام، عباس(ع) را صدا می‌زد. ابا عبدالله الحسین(ع) فرمود: عباسم، می‌دانم آن فرد ملعون است، ولی برو به گفتگوی با او پیردزا! یعنی عباسم من تو را قبولت دارم، می‌دانم که تو روی خوش به دشمن نشان نخواهی داد، اما برو تا انتمام حجت بشود. و بالفضل العباس(ع) رفت.

شمر ملعون با یک صدایی که سعی می‌کرد مهربانانه باشد، به سوی عباس(ع) دست دراز کرد و گفت: یک نسبت فامیلی بین ما هست، من حاضرم برای تو امان‌نامه بیاورم. تو به سمت ما بیا و اینجا خودت را به کشتن نده! بالفضل العباس(ع) در یک جمله کوتاه، چند بار از کلمه لعن استفاده کردد و به شمر فرمودند: «تو آدم ملعون می‌خواهی برای آن ملعون از من پیمان بگیری؟ می‌خواهی به من امان بدھی که من با ملعونین همکاری کنم؟» عباس(ع) چنان جواب دندان‌شکنی به او داد که شمر وقتی به خیام خودشان برگشت، گفت: با وجود این عباسی که من دیدم، باید برای خیمه‌ها نگهبان بگذارید. به شمر گفتند: اینها تعدادشان چیزی نیست. گفت: من عباس را می‌شناسم. (وَأَقْلِلْ شَمْرَ بْنَ ذُي الْجَوْشَنَ لَعْنَةَ اللَّهِ فَنَادَى أَيْنَ بُنُو أَخْتِي عَبْدُ اللَّهِ وَ جَعْفُرُ وَ العَبَّاسُ وَ عُثْمَانُ فَقَالَ الْحُسَيْنُ عَاجِيُّوْهُ وَ إِنْ كَانَ فَاسِقاً فَإِنَّهُ بَعْضُ أَخْوَالِكُمْ فَقَالُوا لَهُ مَا شَانْكَ؟ فَقَالَ يَا بَنِي أَخْتِي أَتَتُمْ أَمْنُونَ فَلَا تَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ مَعَ أَخِيكُمُ الْحُسَيْنِ عَ وَ الرَّمَوْا طَاعَةً أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَزِيدَ قَالَ فَنَادَهُ الْعَبَّاسُ بْنُ عَلِيٍّ عَ: تَبَّتْ يَدَاكَ وَ لَعِنَ مَا جِئْتَ بِهِ مِنْ أَمَانِكَ يَا عَدُوَ اللَّهِ أَتَأْمُرُنَا أَنْ نَتَرْكَ أَخَانَا وَ سَيِّدَنَا الْحُسَيْنَ بْنَ فَاطِمَةَ عَ وَ نَدْخُلَ فِي طَاعَةِ الْلَّعَنِ وَ أَوْلَادِ الْلَّعَنِ إِقَالَ رَجَعَ الشَّمْرُ لَعْنَةَ اللَّهِ إِلَى عَسْكِرِهِ مُغْضَبًا...؛ لهوف/۸۸)

ای خدا تو شاهد باش، این ملت آن چنان حسینی عمل کرد که اسرائیل خون‌آشام برای حفظ بقای خودش مجبور است دور خودش حصار بکشد، مجبور است داخل شهرهای خودش هم نگهبان بگذارد و ان شاء الله آن قدر بالفضلی عمل خواهیم کرد و آن قدر بالفضلی ادامه خواهیم داد تا آنها را نابود کنیم. دولتمردان ما غیرت عباس بن علی(ع) را فراموش نکنند و از این غیرت فاصله نگیرند تا نامی از آنها در تاریخ بماند که فراموش نخواهند کرد.

ج) آیا قیام امام حسین(ع) یک قیام غیرعقلانی و احساساتی بود؟!

امام حسین(ع) در پاسخ دخترش نفرمود که من عاشق خدا هستم

آخرین جمله من این است: مردم مؤمن، مردم عزادار، آیا قیام ابا عبدالله الحسین(ع) یک قیام غیرعقلانی بود؟ آیا قیام ابا عبدالله الحسین(ع) یک قیام احساساتی بود؟ آیا عاشورا مظہر عشق بدون عقل است که بعضی‌ها یاوه‌سرایی کنند و بگویند: «بعد از عاشوراء، بقیه امامان ما با محاسبات عقلی رفتار کردند!» یعنی حسین(ع) با محاسبات عقلی رفتار نکرد! آیا این عقلانی نبود که حسین(ع) از خانه خود خارج شد و فرمود: وقتی می‌خواهند مرا در خانه سر از بدن جدا کنند، پس بهتر است به میدان بروم و با حماسه به شهادت برسم؟ آیا راه دیگری جز انتخاب

شهادت برای حسین(ع) گذاشته بودند؟ که حسین(ع) آن راه عقلانی را نرفته باشد و بنا بر عشق خود به پروردگار فقط شهادت را انتخاب کرده باشد؟ که بعضی‌ها یاوه‌سرایانه، امروز بعد از ۱۴۰۰ سال و بعد از روشن شدن حق به روشنایی آفتاب، باز هم می‌گویند: رفتار حسین(ع) عقلانه نبود!

علوم است که اباعبدالله الحسین(ع) عقلانه رفتار کرد. وقتی سکینه دردانه آمد و صدا زد: می‌شود قبل از رفتن به میدان، ما را به حرم جدمان برگردانی و بعد به میدان بروی؟ (فَقَالَتْ: يَا أَبَهُ رُدَّنَا إِلَى حَرَمِ جَدَنَا؛ بِحَارَالْأَنوارِ ۴۵/۴۷) امام حسین(ع) در پاسخ دخترش نفرمود که «من عاشق خدا هستم، من می‌خواهم در این راه به شهادت برسم، هیچ راه دیگری را انتخاب نمی‌کنم.» این معنای عشق نیست که برخی از نفهم‌ها تفسیر می‌کنند. در حالی که امام حسین(ع) کاملاً عقلانی و عزتمدانه عمل کرد.

امام حسین(ع) یک پاسخ عقلانی و منطقی به دخترش داد و فرمود: «اگر دشمن می‌گذاشت اصلاً ما آواره نمی‌شدیم. (فَقَالَ هَيَّهَا لَوْ تُرِكَ الْقَطَّالَنَّامَ؛ هَمَانَ) یعنی دخترک من، اصلاً راه دیگری جز این برای ما وجود نداشت. و بعد هم قلب سوزان خودش را به دخترش هدیه کرد و می‌توان گفت که- در همان وداع جان‌سوز با دخترک نازنینش جان از بدن حسین(ع) مفارقت کرد.

این در واقع همان سخن عقلانی‌ای است که آقای سید حسن نصرالله، قهرمان عرب، چندی پیش بر زبان جاری کردند و عاشورایی عمل کردند و اخیراً در این چند روز گذشته، دوباره فرمودند که ما وقتی می‌بینیم که دشمنانی دارند می‌آیند و می‌خواهند ما را به خاک و خون بکشند، به خانه دشمن می‌رویم و با او مبارزه می‌کنیم، به سوریه می‌رویم و با تروریست‌هایی که نماینده استکبار جهانی هستند، مبارزه می‌کنیم و این بهتر از آن است که بیایند و ما اینجا تسليم آنها بشویم تا مثل چهارپا سر ما را از بدن جدا کنند. (مرداد ۹۲ و آبان ۹۳)

این یک برخورد عقلانی و عزتمدانه و عاشقانه است. کسانی که شعور این را ندارند که بفهمند عقل و عشق در کربلا در هم آمیخته بود، به عقلانیت اباعبدالله الحسین(ع) توهین نکنند. به عقلانیت این ملت توهین نکنند.

دولتمردان به توهین کنندگان به این ملت و به توهین کنندگان اباعبدالله الحسین(ع) میدان ندهد.

عقل به ما می‌گوید

عقل به ما می‌گوید که در مقابل منافع استکبار بایستیم.

عقل به ما می‌گوید اگر ذره‌ای عقبنشینی کنید، ذلیل خواهد شد.

عقل به ما می‌گوید اگر فتنه‌گران ۸۸ نبودند، دشمن این قدر جرأت و جسارت پیدا نمی‌کرد که ما را محاصره اقتصادی کند.

عقل به ما می‌گوید اگر دشمن، ما را محاصره اقتصادی کرده است و اگر فشار می‌آورد، به بعضی از انسان‌های ضعیف سیاسی در این کشور چشم دوخته است.

عقل به ما می‌گوید اگر عناصر سیاسی ضعیف در این کشور نابود شوند، استکبار در مقابل ما زانو خواهد زد.

عقل به ما می‌گوید: حسین(ع).

عقل به ما می‌گوید: حسین(ع).

عقل به ما می‌گوید: حسین(ع).

عقل به ما می‌گوید این دشمن خونخوار، تا مشت محکم بر دهانش کوبیده نشود و خون از سر و رویش نبارد، دست از ظلم بر نخواهد داشت.

عقل به ما می‌گوید اسرائیل خون آشام تا قدرت ما را نبیند، دست از قتل عام مردم منطقه برخواهد داشت.

کسی که عقل ندارد، حق تنفس در فضای سیاسی عاقلانه این کشور را ندارد.

عقل به ما می‌گوید «هیهات منا الذله»

عقل به ما می‌گوید اگر منافع دنیابی خودتان را می‌خواهید، مقابل استکبار، محکم بایستید.

عقل به ما می‌گوید: ما دشمن داریم.

عقل به ما می‌گوید: دشمنان ما خباثت خود را بیشتر کرده‌اند.

عقل به ما می‌گوید: اگر در مقابل این دشمن زورگو و مستکبر ذره‌ای کوتاه بباید - به قول حضرت آیت الله بهجت(ره)- باید تا نوکری مطلق آنها عقب‌نشینی کنید.(زمزم عرفان؛ ص ۲۹۱)

عقل به ما می‌گوید: اگر از منافع کوتاه‌مدت به مقدار کوتاه‌مدت، بگذرید، می‌توانید به منافع پایدار برسید.

عقل به ما می‌گوید: جامعه ما قدرت مقاومت در مقابل محاصره‌های غرب را دارد.

۲۰ سال پیش عقل می‌گفت: «ما قدرت اول منطقه خواهیم شد» و امروز می‌گوید: اگر پای رکاب حسین(ع) باشیم، در آینده نزدیک قدرت اول جهان خواهیم شد

سی سال پیش هم عقل به ما می‌گفت که «ما منطقه را خواهیم گرفت» ولی خیلی‌ها باور نمی‌کردند و آنها الان باید از شرم، سر خود را بلند نکنند.

بیست سال پیش هم عقل به ما می‌گفت که «ما منطقه خواهیم شد» و امروز شده‌ایم. و عقل به ما می‌گوید: ما اگر پای رکاب حسین(ع) باشیم، در آینده نزدیک، به کوری چشم آمریکا، قدرت اول جهان خواهیم شد.

عقل می‌گوید: برای حسین(ع) اشک بریزیم.

عقل می‌گوید: کسی که برای حسین(ع) اشک نریزد، آدم نیست، آهن است.

عقل می‌گوید: کسی که فریاد «یا حسین» سر ندهد، بی‌روح است و قساوت قلب دارد.

عقل می‌گوید: برای مظلومین سرجدایی که به عشق حسین(ع) سر از بدن شان جدا می‌شود، باید اشک ریخت.

عقل می‌گوید: باید مقاومت کرد.

عقل می‌گوید: عباس! کنار نهر علقمه برخیز، خیمه‌ها منتظر تو هستند. چشم بچه‌ها به توست.

عقل می‌گوید: همه امید حسین(ع) عباس بود. لذا وقتی عباس به زمین افتاد: فریاد زد الآن انکسرَ ظہری وَ قَلْتُ حیلتی....الا لعنت الله على القوم الظالمين...

